Cserhalmi Luca

Tengeridézés

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 46. szám, 2018. november 16.

Simon Márton: Rókák esküvője. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2018, 102 oldal, 1699Ft

A természeti képek eddig is szép számban sorakoztak Simon költészetében, de most mintha tömegesen törnének be, abszurd szituációkat teremtve, ellensúlyozva a nyelv mesterséges világát. Megjelennek madarak, növények, fák, komplett erdők, sőt óceánok, sok-sok tengeridézés is található, és amilyen csöndben bekerültek ezek a természeti képek a vers szövetében, olyan némán hallgatnak is. A határok nyitottak valóság és vízió, realitás és tudatalatti, jelen és emlékek között. Habár a költő nem köti az olvasó orrára ezeket a váltásokat, mégis szembeötlőek. Az átmenet – ha nem is éles – egy olyan költői világról tanúskodik, ahol a kettő nem tud teljesen összefolyni, így hozva létre a kitartott feszültséget. A költői én tudatában a valóság bevehetetlen, rideg és kemény, ezért inkább az emlékek és a fantázia világában keresi a választ. Sokszor azonban ezek a tudatalatti képek, asszociációk nyomasztóan kísértik, feladatok elé állítják.